

II. 8. Kamil kvůli svým argumentům tváří v tvář smrti – děj

Kamil překvapeně a zklamaně spustí ruce: „Sakra. Přemýšlí, neví co... Hele... ... stále neví, až nakonec vše vsadí na jednu kartu - upřímně tak ho neupalujte. Rozpřáhne ruce. Co na tom, jestli má Země křídla nebo je nemá? Popojde mírně doprava, k divákům, ukazuje rukama: Ostatně, nějaký Bůh sem, nějaký Bůh tam...“

Inkvizitor: „Dost už toho rouhání!“ svou levou chytá Kamila za pravou ruku „Jsi blázen a kacír! Tebe upálím hned po něm!“

Kamil (vystrašeně, zuřivě gestikuluje svou levou rukou): „Ale ne, to jste špatně pochopil! Podívejte, já jsem udělal takovou dohodu s ďáblem levou ukáže směrem k Reálovi a on mi půjčil ty duchy...“

Inkvizitor (musí dát najevo, že je to ještě výrazně horší případ, než tušil – dohoda s ďáblem?!? Chytne jej i za druhou ruku; přerušuje jej, hází jej na podlahu; hromovým soudným hlasem): „Jakže? Mlč! Budeš pykat za svou blasfémii! Ted' jím mrští na zem. Takový, jako ty, si ani nezaslouží soud! Takový si zaslouží zemřít na místě!“

Kamil kryje se rukama, nohama: „Ne!“
I. zvedne nohu, jako by chtěl Kamila zašlápnout, když tu:
Hlas ze zákulisí: „A přece se točí!“

Inkvizitor (zarazí se, spustí nohu): „Co to bylo?“ pohlédne směrem za hlasem, otočí se „Ha! On utíká! podkasá se a důstojně stařecky utíká On utíká, pane Bože, chyt'te ho!“

Inkvizitor utíká z jeviště. K ležícímu Kamilovi přichází Reál, úzkostlivě objímá Velkého Šizuňka jako nejmilejšího plyšáka.

Kamil (spouští končetiny, opatrně se rozhlíží, zvedá se): „Tady jsme skončili. Rychle pryč!“

Kamil i s Reálem prchají.

Stařena: „Rrf!“

Stařena se odplazí pryč, druhé dějství končí.